

SAMPLER SÈRIES

QUATUOR DIOTIMA

6 D'ABRIL DE 2017
SALA 2 ORIOL MARTORELL

MÚSIQUES DE NOVA CREACIÓ

LAUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb
#samplers series

Segueix-nos a



Amb el suport de: **B Sabadell**
Fundació

QUATUOR DIOTIMA

Yun-Peng Zhao violí • **Constance Ronzatti** violí

Franck Chevalier viola • **Pierre Morlet** violoncel

**1/ ALBERTO
POSADAS**
Valladolid 1967

Elogio de la sombra (2012)

19'

**2/ HÈCTOR
PARRA**
Barcelona 1976

Leaves of Reality (2006-2007)

12'

PAUSA

15'

**3/ GEORG F.
HAAS**
Graz, Àustria 1953

String Quartet núm. 7 (2011)

25'

Amb el suport de:



Amb la col·laboració de:



El temps i la durada del concert són aproximats.

Agrairíem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossos. Un mocador redueix notablement el soroll.



OMBRES DE REALITAT

© 2017 Vicent Minguet

La memòria i la llum, tal com les va concebre el poeta José Ángel Valente (1929-2000) en el descens antropològic a què donen vida les imatges poètiques dels versos inicials del cicle *Material memoria* (1979), constitueixen el punt de partida dels gestos musicals del cicle que Alberto Posadas va titular *Sombras*. Integrat per un total de cinc peces de cambra, el cicle presenta diverses aproximacions al ritme de les ombres, objectes deutors de l'experiència diürna que en l'obra de Posadas basculen entre la idea metafísica de la llum i la distorsió topològica de l'efecte que aquesta crea en difuminar l'objecte sobre el qual es projecta. *Elogio de la sombra* (2012), per a quartet de corda, és la peça inicial i també l'exemple més clar d'una concepció de la memòria que experimentem gràcies a la distorsió de la imaginació nocturna. Posadas treballa amb un univers sonor que també és una metàfora de la realitat: el filtratge com a sinònim del difuminat, l'espectre acústic desmarxat com a metàfora de l'ombra. Assistim així a la travessia que la memòria recorre des del foc fins a la cendra, de la llum fins a l'ombra. L'elogi, el trobem en la dissolució de les formes, productes efímers de la memòria, i es palesa a través de la repetició difuminada dels gestos, una repetició que ens commina al conflicte, a la concepció del discurs sonor com una espècie de ressonància de la memòria.

Amb un gest semblant al de Posadas, tot i que amb una trajectòria completament diferent, Hèctor Parra ha sabut esprémer el seu magma sonor dels models de les arts visuals i dels reptes de la ciència contemporània, que en els darrers anys han constituït per a ell un estímul tan constant com fructífer. Més enllà de les referències explícites, l'escriptura de Parra reflecteix una concepció estètica que no distingeix entre el llenguatge ontològic de l'art i el de la ciència. *Leaves of reality* (2007) és, en paraules del compositor, una de les primeres temptatives en què relaciona el gest musical amb la idea de realitat, cosa que li permet establir una topologia de la matèria sonora. El temps, tot i la naturalesa extremament fragmentària del material que l'habita, és d'un marcat caràcter continu. Actua com un espai de coexistència en què es produeixen les transformacions dels diversos estats sonors, energètics i emocionals que conviuen en els límits d'una estructura polifònica que Parra compara amb la jerarquia de les forces fonamentals d'interacció de la física. En aquest context, el prisma de la percepció auditiva esdevé l'espai interior en què es desencadenen els jocs de l'alteritat, un espai que permetia a Hölderlin concebre l'art no tan sols com una font de coneixement, sinó de vivència objectiva. En conseqüència, assistim a la gestació d'una arquitectura dels estats d'ànim: la fragmentació del jo davant la urgència que sentim enfront de l'inabastable o l'extrema paradoxa de la plenitud que provoquen determinats estats fugaços són alguns dels gestos que prenen cos i que convergeixen gràcies a la multiplicitat d'escala temporals que Parra ha sabut entrellaçar.

Hereu d'una tradició que reclama l'espai intratonal com a fonament i gra del seu edifici sonor, l'austríac Georg Friedrich Haas tenia clar des del primer moment que els dotze semitons temperats no eren una eina suficient per expressar amb exactitud els matisos finíssims que la música ha de suscitar en l'ànima humana. D'aquesta manera, l'equilibri entre raó i emoció, entre la llibertat expressiva i el càlcul de l'espectre sonor, deixa lloc a una música que, en el cas del *Quartet de corda núm. 7*, troba en l'electrònica una projecció i una integració perfectes. El treball dut a terme a l'Experimentalstudio de la SWR de Friburg va permetre a Haas modular el paisatge tímbric de la formació amb una cinquena veu que es presenta com un corrent continu fascinant. La peça defineix d'una manera exacta el concepte de música de cambra que Boulez ja reclamava durant els primers anys de l'IRCAM: l'electrònica, la transformació del so dels instruments ha d'esdevenir un element més de la composició, un element de primer ordre, que intervé en el centre mateix de l'organització compositiva, una realitat.

Concert enregistrat per Catalunya Música i RNE que s'emetrà properament

Cat **M**úsica rne

ALTRES CONCERTS SAMPLER SÈRIES

NOU ENSEMBLE
COVERS

FRAMES PERCUSSION
GRISEY: LE NOIR DE L'ÉTOILE

**AXEL DÖRNER +
RAMON PRATS**

6 / MAIG / 2017
→ 18h

→ ARTS SANTA MÒNICA
→ 10€

QUATUOR DIOTIMA

© Jérémie Mazenq



Creat el 1996 per graduats del Conservatori de París, el quartet ha col·laborat amb compositors com Lachenmann, Boulez i Hosokawa i realitza encàrrecs a autors com T. Murail, A. Posadas, R. Saunders o P. Dusapin. Tot i que la seva prioritat és la música contemporània, programa també grans obres clàssiques de Bartók, Debussy i Ravel, els darrers quartets de Schubert, Beethoven i Janáček, o dels autors de l'Escola de Viena. Actua sovint als escenaris més destacats: Philharmonie i Konzerthaus de Berlín, Museu Reina Sofía de Madrid, Cité de la Musique de París, Wigmore Hall i SouthBank Centre de Londres i Konzerthaus de Viena entre d'altres. A més de fer regularment gires pels EUA, Àsia i Sud-Amèrica, han estat artistes en residència del Théâtre des Bouffes du Nord de París del 2012 al 2016.

Pels seus enregistraments, sempre ben rebuts per la crítica, han guanyat cinc premis Diapason d'Or, un dels quals ho va ser pel CD amb obres de Lachenmann i Nono (2004) i l'altre pel d'obres de Crumb, Reich i Barber (2011). L'àlbum dels *Quartets* de G. Onslow (Naïve 2009) va ser CD del mes a la revista Diapason i Diapason d'Or 2010. A més, amb el segell Megadisc, el quartet va enregistrar el 2015 el *Livre pour quatuor* de Pierre Boulez, que va rebre la qualificació "ffff" de la revista Télérama i el premi Choc de l'année de la revista Classica.

El 2016 Diotima va celebrar el seu 20è aniversari amb diversos enregistraments especials: una sèrie de 5 CD dedicada a la Segona Escola Vienesa (integral de Schönberg, Berg i Webern) i una sèrie de retrats de compositors contemporanis, el primer dels quals dedicat a Miroslav Srnka, i el següent serà un monogràfic de Gérard Pesson, en col·laboració amb l'Orquestra Simfònica de la WDR. A més d'aquests projectes, el Quartet Diotima té previst interpretar un cicle complet Beethoven-Schönberg-Boulez al Festival Wien Modern, estrenar el nou quartet d'Enno Poppe, tocar la integral de quartets de corda de Bartók en una sola nit al Théâtre des Bouffes du Nord de París i fer gires per Sud-Amèrica, el Japó, els EUA i Rússia. Diotima rep el suport de la Direction Régionale des Affaires Culturelles i de la Région Centre-Val de Loire, a més d'ajudes periòdiques de l'Institut Francès, Spedidam, Musique Nouvelle en Liberté i el Fonds pour la Création Musicale, la Societat Adami, i altres entitats privades.

www.quatuordiotima.fr

EMERGENTS



BARCELONA MUSIC FESTIVAL



DEL 18 AL 23 D'ABRIL,

ELS JOVES TALENTS ES TROBEN
A L'AUDITORI

ARTISTES CONVIDATS

← SERGEY MALOV \ LUIS GRANÉ | AZAHAR ENSEMBLE ←
| TAMSIN WALEY-COHEN \ ARMIDA QUARTET | DALIA QUARTET |
→ NOVUS STRING QUARTET ← MARIAM BATSASHVILI \
\ MAREVNA ORTEGA → PAULINA DUMANAITÉ | OSCAR ALABAU |
→ AURELIEN PASCAL \ PETER MOORE ← TRIO VIBRART ←
\ DUO VALLÈS-VERA ← ALDAMENA DUO \

Amb el suport de:



Amb la participació de:

